

Anglès, 55 – BARCELONA – tel. 93 038 915
www.benedictinessantperepuelles.cat
2a època – núm. 153 – novembre 2018

Els pobres salvaran el món

Els cristians que volem viure, des de l'Evangelí, el projecte del Regne, no podem sostreure'ns a aquesta contradicció: la tensió entre el gran projecte i la nostra acció tan limitada. I desgraciadament la resposta majoritària és la de tancar-nos en una vida cristiana individualista i sovint mediocre, tot i que sortosament aquella exigència i dimensió col·lectiva de la nostra fe no s'ha perdut del tot. Però aleshores sorgeixen els mateixos tics que veiem en la societat: mala consciència, tancament individualista, abandonament de les responsabilitats en la jerarquia [...].

El projecte de Jesús, el Regne, funciona de manera ben diferent! En tota la història de l'Antic Testament ja trobem que els protagonistes són els pobres: vídues, dones estèrils, l'aigua d'un pobre riu... I quan arriba Jesús continua i aprofundeix en la mateixa línia. El Regne es construeix amb el vas d'aigua, la petita moneda, els pocs pans... el «sí» d'una verge [...].

Sempre m'ha meravellat el sentit i la maduresa d'aquella adolescent de qui parla Fernando Cardenal, en el temps de la campanya d'alfabetització de Nicaragua: Recordo una xiqueta de tretze anys que estava treballant en un barri de Managua ajudant a la construcció d'una barriada, i tenia els braços malmesos per estar carregant blocs de ciment. Li vaig preguntar: ¿estàs ajudant a construir una nova casa? I em va respondre: «No, estic ajudat a construir un nou país».

Jesús i els pobres m'han fet descobrir que l'únic projecte que val la pena, perquè és un projecte en què hi cap tothom i del qual tothom n'és protagonista, és aquell que es construeix començant pels marges. I per això mateix sé que és l'únic treball que no serà destruït sinó que m'acompanyarà tota l'eternitat.

ORIOI XIRINACS

Extret del llibre

Els pobles salvaran el món

TROBADA DE LA COMUNITAT DEL DIUMENGE 30 DE SETEMBRE

La reunió comença amb la salutació de la mare abadessa amb el desig que el curs sigui, per a tots, de creixement en la nostra vida cristiana. Explica també el camí per obrir, cada vegada més el monestir als laics, compartint el creixement espiritual amb aquells que s'hi apropen.

Catalina Terrats fa un resum de les diferents activitats organitzades per la comunitat: recessos, vetlles, sortides, *Full Informatiu*, trobades de la comunitat...

- ✓ Fa una reflexió sobre el sentit de la caixa solidària, recordant que hi ha un compromís mensual de solidaritat amb tres entitats que treballen en el món de la marginació, i que segons quins mesos costa cobrir per la disminució dels ingressos. Aquestes entitats són: Assís, Ared i el projecte de mossèn Fabró a favor dels presos que surten de la presó i no tenen cap suport.
- ✓ Suggereix la possibilitat que algú pugui dirigir els cants en les eucaristies dels diumenges, per millorar les celebracions.

Carme Villarroya recorda les propostes de la darrera reunió:

- ✓ Capella lateral: un petit grup s'encarregarà de decorar-la.
- ✓ Cartells exteriors: s'hi està treballant. Rètols...

Conxa Adell comenta:

- ✓ Caldria aprofitar l'atri de l'entrada al monestir, que està obert moltes hores, per anunciar les activitats.
- ✓ Intercanvi d'informació entre el web del monestir i el web d'Amigues i Amics de la Comunitat de Sant Pere de les Puel·les.

Roser Caminal repassa altres activitats que es faran al llarg del curs:

- ✓ Construeix la teva vida espiritual: encara queden places
- ✓ Dansa i Silenci Contemplatiu
- ✓ Taller d'Evangelí, (Lectio divina en grup)

Albert Arqued explica les jornades organitzades des dels Amigues i Amics sobre la regla benedictina com a eina actual, i com es vol aplicar a l'àmbit de les famílies, de les organitzacions i de la vida quotidiana.

S'obre el torn de paraules i es proposa:

- ✓ que les activitats es pengin al *Full Informatiu*;
- ✓ que Amigues i Amics sigui alguna cosa més que muntar activitats;
- ✓ que tot es pugui compartir per les xarxes socials.

Es posen uns fulls perquè les persones que vulguin col·laborar es puguin apuntar i fer uns petits equips.

- ✓ Grup de direcció de cants
- ✓ Grup d'arranjament de la capella lateral de l'església
- ✓ Grup per organitzar els esmorzars dels primers diumenges
- ✓ Grup per preparar les vetlles de pregària
- ✓ Grup per anar a buscar la Lurdes Cuní per tal que pugui participar en l'eucaristia dels diumenges

Aquests petits equips estan posats en la cartellera de la sala per si algú s'hi volgués afegir. Gràcies per la vostra assistència i col·laboració.

L'entrevista

QUIM DUCH I REGINA FERRANDO

Dades biogràfiques

R: Sóc la Regina Ferrando. Vaig néixer a Premià de Mar l'any 1952, en una família treballadora, poc creient però respectuosa. Vaig ser batejada, confirmada i vaig fer la primera comunió (a l'època és el que tothom feia). Vaig estudiar magisteri, tres anys de medicina, homeopatia, acupuntura i psicoteràpia. He treballat 30 anys a l'ajuntament de Premià de Mar, cosa que em per-

metia poder tenir una consulta a les tardes. Durant 15 anys, vaig dirigir la Coral L'Amistat del meu poble. A partir de la universitat vaig estar allunyada de l'Església, tot i que mai vaig deixar de cercar quelcom que m'omplís la vida. En conèixer el Quim em preguntava perquè algú com jo, ben allunyada de l'Església, s'havia enamorat d'un home d'una fe tan profunda. En aquell temps, ja havia après que res no era perquè sí, i no vaig parar fins a descobrir que Déu em cridava a través d'aquella relació i vaig tenir la certesa que m'havia estimat sempre.

Q: Sóc en Quim Duch. Vaig néixer a Barcelona l'any 1954. Vaig rebre formació en escoles religioses (filles de la Caritat i salesians). Professionalment m'he guanyat la vida fent de comptable. Vocacionalment he fet d'educador i psicoterapeuta. Com a creient, em sento fill del Vaticà II. M'agrada molt la música i el cant coral, el cant litúrgic sempre m'ha atret especialment.

A primers dels noranta vaig anar a viure a Premià de Mar, on havia de trobar-me amb la Regina.

R i Q: Ens vàrem trobar a la coral de Premià, ens vam reconèixer i, de seguida, estimar. Enguany hem celebrat les nostres noces d'argent.

Tots dos junts ens vàrem formar com a psicoterapeutes, vam crear una Escola de Creixement Personal Integral, i hem dedicat una colla d'anys a acollir i acompanyar persones en el seu procés de creixement humà i espiritual. Per a nosaltres ha estat com un apostolat laic enmig del món, sovint sense parlar directament de Déu, però transmetent valors evangèlics: perdonar, servir, acollir, estimar sense condicions.

Des de quan coneixeu Sant Pere de les Puel·les?

L'octubre del 2008, cercant misses *aptes* i gràcies al pare Cebrià Pifarré de Montserrat, vam aterrar a Sant Pere, on ens vam sentir de seguida *a casa*. A mitjan del 2009, agraïts per l'acolliment de les monges, vam manifestar a la mare abadessa Gertrudis Nin el nostre desig de correspondre-hi, posar-nos al servei del monestir i integrar-nos més formalment en la comunitat. Ella ens va convidar a participar de la Fraternitat de Laics de Sant Pere, i des d'aleshores en som membres.

Què és per a vosaltres Sant Pere?

Per a nosaltres, Sant Pere és acolliment i pregària, comunitat i compartir, litúrgia i fe; és el nostre referent i el nostre aliment per viure els valors benedictins personalment i com a matrimoni enmig de la societat que ens toca viure, veïns, família, amics, etc.

Vivim tot un vincle de pertinença que inclou tota la humanitat en el tracte: amb les monges, amb la fraternitat i amb tota la comunitat de Sant Pere.

Gràcies per acollir-nos!

Des de la Fraternitat

Inici de curs

El tercer dissabte de setembre vam començar un nou curs de la Fraternitat de Sant Pere. Acostumem a reunir-nos cada tercer dissabte de mes i les nostres reunions s'inicien amb una celebració de la Paraula, on compartim el goig de retrobar-nos i en donem gràcies a Déu. Després passem a reflexionar el material d'estudi proposat per la mare abadessa, en l'aprofundiment de la Regla de sant Benet. Des de fa dos cursos, tenim la sort de poder gaudir d'escrits de la mare Gertrudis Nin, que ens ajuden i alhora ens la continuen fent present en el si d'aquesta Fraternitat que ella tant va estimar.

Enguany el capítol de la Regla que ens toca aprofundir és el setè, el de la humilitat. Des del primer dia, vam veure que seria un capítol difícil i engrescador alhora, un capítol que marcaria un abans i un després en els nostres cors i en la nostra trajectòria.

En la pregària del migdia ens unim amb la comunitat monàstica i després dinem plegats. Després de dinar, de tant en tant, ens agrada fer recreació amb les monges i, cap a mitja tarda, valorem la trobada i ens acomiadem recitant un salm.

Fins a principis de l'any passat, acompanyava la Fraternitat la mare Maria-Lourdes Solé, a qui volem, des d'aquí, expressar la nostra estima i el nostre agraïment més profund per tota la tasca d'acompanyament, per tantes coses que ens ha ensenyat i que tant de bé ens ha fet. En el moment que la mare Maria-Lourdes va creure que havia arribat l'hora del relleu, la mare abadessa va designar la germana Griselda Cos per a aquesta tasca d'acompanyament. Ens plau anunciar-vos que, enguany, s'han incorporat a la Fraternitat dues noves persones: Lúdia Rodríguez i Teresa Barzano, a les quals públicament volem donar la benvinguda.

Tal com diuen les nostres *Pautes de vida*: «els germans i germanes de la Fraternitat de Sant Pere adoptem el compromís amb la comunitat monàstica de Sant Pere de les Puel·les de fer junts un camí de recerca de Déu, en l'aprenentatge de l'amor per ell i pels germans en l'escola del servei diví». Ni

en el més ambiciós dels nostres somnis podíem imaginar que estaríem tan ben acompanyats. En donem gràcies al bon Déu!

REGINA FERRANDO
Fraternitat de Sant Pere

Des del testimoniatge

Óscar Romero, el sant dels “sense veu”

L'Església ha proclamat sant monsenyor Romero, la seva vida és un model a imitar, s'ha de reconèixer. Ell va donar la vida pels més pobres, sobretot pels qui tenen fam i set de justícia

S'han complert 38 anys del seu assassinat al Salvador. Per entendre perquè és sant i un model de vida per a molts cristians i no cristians s'ha de conèixer el context històric on va viure, en un

país governat per una minoria rica que abusava dels obrers i camperols amb salaris i una situació social insostenible. Emparats per l'exèrcit opriem durament, i si calia, fins a la mort, els qui es revelaven contra la injustícia que dominava el país. L'ambient era molt tens, i els pobres eren els qui sofrien més la situació.

En un context on el millor era no ficar-se en problemes i mirar cap a una altra banda, monsenyor Romero va interpretar el que passava al país a la llum de l'Evangeli, i no va poder callar. Així es va convertir en la veu dels *sense veu*, aquells que ningú no escolta. Però a ell sí que l'escoltaven, perquè era el cap de l'Església del seu país. Les seves homilies eren una denúncia profètica dels esdeveniments del país. Ell oferia llum i esperança per poder canviar aquella estructura de terror, fent una crida a la conversió i al diàleg. Les seves paraules eren, per a molts, consol i esperança.

Va denunciar les injustícies socials rebutjant la violència i demanant als opressors que actuessin segons la voluntat de Déu que és estimar-nos com a germans. Aquestes paraules no agradaven als opressors, que eren el govern i l'exèrcit, als quals ell denunciava públicament.

Tot i la claredat de les seva actuació i mediació, Romero, com Jesús, va ser calumniat, acusat de revolucionari i d'incitar a la violència. Però no va tenir mai una paraula de rancor o de violència.

Darrere les denúncies van venir les amenaces i el van avisar que, si continuava així, el matarien. Però, en comptes d'esperuguir-se, va continuar denunciant les injustícies que es cometien, i les seves paraules eren escoltades no sols al Salvador sinó també en l'àmbit internacional, i es va convertir en un model de lluita contra la injustícia social. Finalment va ser assassinat, mentre celebrava l'Eucaristia, amb un tret al cor.

Avui el reconeixem com un model de coherència amb l'Evangeli fins a les últimes conseqüències, lliurant la seva vida pels més pobres i indefensos. Exemple per a una Església pobre i per els pobres.

J. DÍAZ GÓMEZ

Amb ulls de dona

Etty Hillesum ens parla

Hem de romandre fidels a tot allò que hem emprès en un moment d'entusiasme espontani, massa espontani potser. Romandre fidels a tot pensament, a tot sentiment que hagi començat a germinar. Romandre fidels, en el sentit més universal de la paraula: fidels a nosaltres mateixos, fidels a Déu, fidels a allò que considerem com els nostres millors moments. I on siguem, allà ser presents al cent per cent. El meu *fer* consistirà en *ser allà*.

[...] Em sembla discernir amb creixent netedat els abismes oberts on s'esvaeixen les forces creadores d'un ésser i la seva alegria de viure. Són falles que s'obren en el nostre psiquisme i s'ho empassen tot. Cada dia en té prou amb la seva pròpia fatiga. Els pitjors patiments de l'home són aquells dels quals té por... El gran obstacle és la representació i no la realitat. La realitat l'assumim amb tot el sofriment i les dificultats que l'acompanyen, ens en fem càrrec, ens la carreguem a l'espatlla, i portant-la és com creix la nostra resistència. Però la representació del sofriment — que no és el sofriment, que és fecund i pot ser que la nostra vida sigui preciosa— s'ha de trencar. Trencant aquestes representacions que empresonen la vida darrere les reixes, alliberem en nosaltres mateixos la vida real amb totes les forces, i ens tornem capaços d'aguantar el patiment real, tant en la nostra pròpia vida com en la de la humanitat.

PAUL LEBEAU, *Etty Hillesum, un itinerario espiritual*
Santander: Sal Terrae, 1999, p. 568-570

PREGÀRIA CÒSMICA

Amic! Assaboreix des d'aquesta balconada:

Tota l'**eternitat** dins el «durar quiet»
d'un segon de temps.

Tota l'amplada i fondària de l'**Univers**
dins l'entranya de l'àtom.

Tota la **bellesa** amb el seu esplendor
dins la tendresa d'una flor boscana.

Tota l'**harmonia** vertiginosa del Cosmos
en el punt fix d'una brillant estrella.

Tota la potència espiritual de la **matèria**
en «l'impuls vital» creador de l'home lliure.

Tota la **complexitat** del fenomen del viure
dins la simplicitat del teu jo.

Tota la **lluminositat** del firmament
dins el diamant de la nit transparent.

Tota la sonoritat del **Big-Bang**
dins l'eixordador silenci dels **grans espais**.

Tota la grandesa del misteri de l'**amor**
en el somriure acollidor d'un infant.

Tota la seducció apassionada del **viure**
en el pas ferm del pelegrí cap a l'**Absolut**.

JOSEP DALMAU

Text de mossèn Josep Dalmau (1926-2018)

l'emblemàtic rector de Gallifa

que va morir el passat 5 de setembre.

*Les seves cendres foren enterrades
en l'ermita del Santuari de l'Ecologia*